

6 Σεπτεμβρίου 2013

**Ομιλία της Α.Θ. Παναγιώτητος του Οικουμενικού
Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου κατά την
συνάντησή Αυτού μετά της Προέδρου του
κοινοβουλίου της Εσθονίας Εχοχ. κ. Eneergma**

[/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Ορθόδοξη πίστη](#)

Εξοχωτάτη,

Χαρά μεγίστη και συγκίνησις πλείστη διακατέχει την ημετέραν Μετριότητα εκ της θερμοτάτης υποδοχής την οποίαν επιφυλάσσει εις τον Οικουμενικόν Πατριάρχην της Ορθοδόξου Εκκλησίας η ευλογημένη Χώρα της Εσθονίας, αι πνευματικά και πολιτικά αρχαί αυτής, και ιδιαιτέρως η Υμετέρα λίαν ημίν αγαπητή Εξοχότης κατά την παρούσαν συνάντησιν μετ αὐτῆς εν τω ιστορικῷ τούτῳ χώρῳ της ευθύνης και των μεγάλων αποφάσεων.

Προΐστασθε, Εξοχωτάτη κυρία Πρόεδρος, του οίκου της δημοκρατίας της ενδόξου και ευγενούς χώρας ταύτης, ως έχει επικρατήσσει εις τον πολιτικόν λόγον να αποκαλώνται τα κοινοβούλια των ελευθέρων χωρών, και εστέ βεβαία, σεις και οι συνεργάται σας, μέλη της Βουλῆς ταύτης, ότι καίτοι η πολιτική τριβή τυγχάνει ξένη προς την Ορθόδοξον Εκκλησίαν, και μάλιστα προς το Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον, αντιλαμβανόμεθα ασφαλῶς και πλήρως το βάρος των πολυευθύνων καθηκόντων σας. Η υμετέρα πατρίς ανέθεσεν εις την ευαίσθητον καρδίαν και την εμπειρίαν της υμετέρας Εξοχότητος το χρέος και την ευθύνην της προασπίσεως της δημοκρατίας εν τη ταλαιπωρηθείσῃ δεινῶς εκ του ολοκληρωτικῷ καθεστῶτος Εσθονία, δια του συντονισμοῦ της πολιτικῆς φωνῆς και των διαφόρων απόψεων και της συνθέσεως αὐτῶν, ὥστε να οικοδομήται πάντοτε το ἀγαθόν και τὸ σὺμφερον του ευγενούς, μαρτυρικῷ και ενδόξῳ Εσθονικῷ Λαῷ.

Αντιλαμβανόμεθα πλήρως, ἐξ ἰδίας βιωματικῆς εμπειρίας, το βάρος της υμετέρας εν προκειμένῳ ευθύνης, καθόσον οι Θεῖοι και Ἱεροὶ Κανόνες και η Παράδοσις της Ορθοδόξου Εκκλησίας ἐπεφύλαξαν εις το καθ ἡμᾶς Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον, ως πρωτόθρονον Εκκλησίαν εν τῷ συστήματι της Μίας Ἀγίας Ορθοδοξίας την ευθύνην της προεδρίας και του συντονισμοῦ της μαρτυρίας πασῶν των Ορθοδόξων Εκκλησιῶν και της ἐκφράσεως δια της ημετέρας Μετριότητος της μίας και ενιαίας Ορθοδόξου φωνῆς.

Την διακονικὴν ευθύνην ταύτην η Μήτηρ Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ αἰῶνας φέρει και ἀσκεῖ και συν Θεῷ ανταποκρίνεται πλήρως, παρά τας δυσκολίας τας οποίας προκαλοῦν και δημιουργοῦν εἴτε οι καιροί, εἴτε πρόσκαιροι και ἐνίοτε καινοφανεῖς ἀπόψεις, εἴτε, προς τούτοις, και ἀνθρώπινοι ἀδυναμίαι. Και την διακονίαν ταύτην την ἀσκεῖ πάντοτε ο Οικουμενικός Θρόνος ἐπιτυχῶς δι ἓνα και μόνον λόγον: Διότι η Εκκλησία εἶναι Θεανθρώπινος οργανισμὸς και Κεφαλὴ αὐτῆς

είναι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, ο ελθών εις τον κόσμον και κηρύξας την αλήθειαν. Ως εκ τούτου, το σκάφος της Εκκλησίας Του ενίοτε κλυδωνίζεται, ουδέποτε όμως καταποντίζεται.

Την ευθύνην δε ταύτην το Οικουμενικόν Πατριαρχείον έφερεν εις πέρας ανά τους αιώνας, εν συνεργασία και εν διαλόγω πάντοτε και μετά των αδελφών και θυγατέρων Ορθοδόξων Εκκλησιών, αλλά, εις απτόμενα κοσμικού ενδιαφέροντος θέματα, και μετά των ασκούντων εκάστοτε την ευθύνην της πολιτικής και κοσμικής εξουσίας προσώπων, καθόσον δεν νοούνται αποκεκομμένα τα κοσμικά των πνευματικών, διότι ο άνθρωπος, τον οποίον άπαντες, υμείς και ημείς, διακονούμεν, έχει βιολογικάς ανάγκας και πνευματικάς εφέσεις.

Ως εκ τούτου Εκκλησία και Βουλή έχουν πα ρ α λ λ η λ ο ν διακονίαν. Διακονούν το “δῶρον” του Θεού, τον άνθρωπον, και μάλιστα εντός της ασταθείας της προσκαίρου ζωής, και δια τούτο “προετοιμάζονται” και δέον να συνεργάζωνται καθ ήμέραν εις την αντιμετώπισιν σωματικών παθών και ψυχικών νοσημάτων, επιβουλών ανθρώπων, επαναστάσεων εχθρών, της “υπερβολής της κακίας” των “πονηρών ανθρώπων”, ως κηρύττει και ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, μέγας Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.

Εν τω σημείω τούτω της κοινής διακονίας της βουλής της Εκκλησίας και της βουλής του Δήμου, επιθυμούμεν να σημειώσωμεν, ότι είναι γνωσταί ασφαλώς και εις την Υμετέραν Εξοχότητα αι δυσχέρειαι τας οποίας αντιμετωπίζει το Οικουμενικόν Πατριαρχείον κατά την άσκησιν της πρωτοθρόνου ευθύνης αυτού. Πέραν όλων των άλλων, περιουσιακά στοιχεία των ημετέρων εν τη έδρα ημών Κοινοτήτων κατά το παρελθόν είχαν αφαιρεθή, ευτυχώς δε κατά τα τελευταία έτη έντιμος Τουρκική Κυβέρνησις, στοιχούσα τω “ευρωπαϊκώ κεκτημένω”, δια νομοθετικών πρωτοβουλιών και διοικητικών αποφάσεων αυτής, επέστρεψε και επιχειρεί την απόδοσιν εις την ιδιοκτησίαν της ημετέρας εν Κωνσταντινουπόλει Κοινοτήτος της δημευθείσης περιουσίας ταύτης. Εις τούτο, εις την αγαθήν ταύτην και ευοίωνον εξέλιξιν, πέραν της αγαθής διαθέσεως της νυν Κυβερνήσεως, συνέβαλε και η απόφασις του εν Στρασβούργω Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, δια της οποίας επεστράφη εις την Μητέρα Εκκλησίαν και ενεγράφη το μόνον επ όνόματι αυτής περιουσιακόν στοιχείον, ήτοι το ιστορικόν κτήριον του εν Πριγκήπω άλλοτε Ορφανοτροφείου των Ορθοδόξων. Παρά ταύτα όμως δεν αναγνωρίζεται μέχρι σήμερον νομική προσωπικότης εις το Οικουμενικόν Πατριαρχείον υπό της εις ην εδρεύει τούτο Χώρας και εν τη ουσία αμφισβητείται αυτή αύτη η νομική ύπαρξις αυτού. Μεγάλη είναι ωσαύτως η αγωνία ημών προσωπικώς δια την αδυναμίαν καταρτίσεως των στελεχών του Πατριαρχείου, καθόσον παγκοίνως γνωστόν τυγχάνει ότι η επαναλειτουργία της

παρά πάσαν εννοϊαν δικαίου κλεισθείσης προ τεσσαρακονταετίας και πλέον ευφήμως γνωστής και προσε-νεγκούσης πολλά εις την εκκλησιαστικήν παιδείαν και εις την Εκκλησίαν Θεολογικής Σχολής της Χάλκης δεν επετεύχθη εισέτι, παρά τας πολλάς προσπαθείας ημών και τας προτροπάς υπέρ της ικανοποιήσεως του δικαίου τούτου αιτήματος της παγκοσμίου κοινής γνώμης, αλλά και των Κυβερνήσεων των Χωρών της τε Ευρωπαϊκής Ενώσεως και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, και παρά τας μέχρι τούδε θετικές ρηματικές διαβεβαιώσεις προς ημάς της εντίμου Τουρκικής Κυβερνήσεως. Προσευχόμεθα και ευελπιστούμεν ότι ο τα πάντα προς το συμφέρον οικονομών και θεραπέων Κύριος και Σωτήρ ημών επιφυλάσσει τη εν Κωνσταντινουπόλει και απανταχού Εκκλησία Αυτού μέλλον ευμενέστερον και αισιώτερον.

Εν τω πλαισίω ακριβώς τούτω και παρά τας ας αντιμετωπίζει εγγενείς δυσκολίας εν τη εκπληρώσει της αποστολής αυτού, το Οικουμενικόν Πατριαρχείον μελετά, διαπιστώνει και αξιολογεί τας ανάγκας και τας χρείας και των κατά τόπους Εκκλησιών, χειραγωγεί αυτάς και απονέμει αυταίς καθεστώτα και αξίαν αυτονομίας, αυτοδιοικήσεως η και αυτοκεφαλίας, δια να κηρύττηται και μαρτυρήται πάντοτε ο θείος ευαγγελικός λόγος και να οικοδομήται και διακονήται καλλίτερον ο εκασταχού λαός του Θεού, συμφώνως και προς τας τοπικάς παραδόσεις, ουδόλως βεβαίως θιγομένης ουδέ κατά κεραίαν της αμωμήτου κοινής Ορθοδόξου πίστεως.

Το αυτό και προ ενενήκοντα ακριβώς ετών ενήργησε κανονικώς το Οικουμενικόν Πατριαρχείον και δια την Ορθόδοξον Αποστολικήν Εκκλησίαν της Εσθονίας, την πεφιλημένην και νεωτέραν Θυγατέρα Εκκλησίαν, της οποίας το χορηγηθέν το 1923 αυτόνομον καταργηθέν το έτος 1940 υπό του τότε αθέου καθεστώτος επανασυνέστησεν εν έτει 1996ω, ανταποκριθέν εις κοινόν αίτημα της Πολιτείας δια του αιμνήστου Προέδρου Μέρι, του Ορθοδόξου κλήρου και του λαού της Εσθονίας εκφρασθέν και υποβληθέν αυτώ, χαίρεται δε σήμερον και πανηγυρίζει μεθ όλοκλήρου του Εσθονικού Έθνους η Μήτηρ Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως εορτάζουσα την ευφρόσυνον και ιστορικήν ταύτην επέτειον και εν τω Κοινοβουλίω της Χώρας και μετά πάντων των Εσθονών, Ορθοδόξων και μη.

Εξοχωτάτη,

Αναδιφώντες εις τας σημαντικωτάτας υμετέρας επιστημονικάς μελέτας,

διαπιστούμεν ότι ιδιαίτερα προσοχήν δίδετε εις την σημαντικήν αρμονίαν του μακροκόσμου του σύμπαντος και του μικροκόσμου των μορίων και των ατόμων, η οποία πραγματούται δια της θετικής αλληλεπιδράσεως ουρανίων σωμάτων και υλικών σωματιδίων. Την αυτήν θέσιν εκφράζει και ο κάτοχος του βραβείου Νόμπελ λογοτεχνίας Έλλην Οδυσσεύς Ελύτης περιγράφων την αρμονίαν ταύτην ως “αυτός ο κόσμος ο μικρός ο μέγας”.

Η αυτή αρμονία τυγχάνει απαραίτητος, Εξοχωτάτη κυρία Πρόεδρος, και εις την ζωήν ενός κράτους εν συναρτήσει προς την ζωήν όλων των κρατών της γης, αλλά και εις την ζωήν των Εκκλησιών. Άλλωστε, σκοπός και στόχος και της Πολιτείας και της Εκκλησίας είναι η διακονία του ανθρώπου, ως ψυχοσωματικής ενότητος, η ικανοποίησις των αναγκών αυτού και η διασκέδασις των ανησυχιών αυτού.

Το σοφόν Κοινοβούλιον της υμετέρας ενδόξου Χώρας, του οποίου προΐστασθε, επεφορτίσθη ιστορικώς με την ευθύνην της αναδείξεως και της ιστορικής συνεχείας της υμετέρας ωραίας Πατρίδος, της καθιερώσεως και προσαρμογής της νομοθεσίας αυτής εις την σύγχρονον πραγματικότητα, της εναρμονίσεως αυτής προς την ευρωπαϊκήν νομοθεσίαν και δι αυτών πάντων της αναδείξεως της Εσθονίας εις μίαν εκ των αξιολογωτέρων χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Εις το έργον και την διακονίαν υμών και του υμετέρου Κοινοβουλίου, της “εκκλησίας του δήμου”, ως απεκαλείτο το ιστορικώτερον και αρχαιότερον κοινοβούλιον του κόσμου, των αρχαίων Αθηνών, αυτονόητος υπήρξε και συνεχίζεται η υποστήριξις της υπό την έμφρονα ηγεσίαν του Ιερωτάτου Μητροπολίτου Ταλλίνης και πάσης Εσθονίας κυρίου Στεφάνου πεφιλημένης θυγατρός Ορθοδόξου Αυτονόμου Εκκλησίας της Εσθονίας.

Δεχθήτε, παρακαλούμεν, τα συγχαρητήρια και τας ευγνώμονας ευχαριστίας του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της ημετέρας Μετριότητος δια το επιτελούμενον υφ ύμών πολύπλευρον, πολυσχιδές και ευθυνοφόρον έργον και δια την προστασίαν την οποίαν παρέχετε εις την ενταύθα Ορθόδοξον Εκκλησίαν μας.

Ο δε Θεός Λόγος και Σωτήρ ημών Κύριος Ιησούς Χριστός είθε να χαρίζηται Υμίν προσωπικώς και τοις αγαπητοίς μέλεσι της Βουλής των ευλογημένων Εσθονών υγείαν, πάσαν δόσιν αγαθήν και παν δώρημα τέλειον, καταστέφων δι ειρήνης και ευημερίας, και δια των υμετέρων πρωτοβουλιών, την φιλοξενούσαν ημάς χώραν της Εσθονίας, την οποίαν θεωρούμεν και ημετέραν.

Σας ευχαριστούμεν και σας ευλογούμεν.

(5 Σεπτεμβρίου 2013)

Αριθμ. κειμένου: 2